

GYCKELN

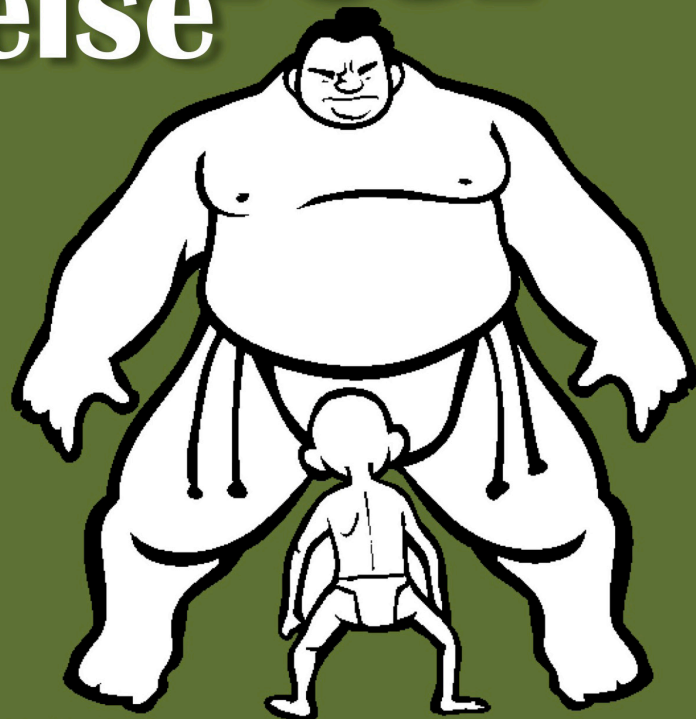
KALMAR NATION

#2 VÅRTERMINEN 2011

storleken har betydelse

14 maj

Kalmar Nation presenterar

KNALLY

Anmälan senast 4 maj via webbsida.

facebook : knally

www.knally.com

Inledning

Improviserat

I det här numret av Gyckeln, fullmatat till sprickningsgränsen, presenterar vi bland annat det kommande teaterprojektet Skapa!, ett projekt som går ut på skapa teater under en begränsad tidsperiod. Det handlar inte om improvisationsteater i sin rätta form, men om något snarlikt. Jag minns att jag någon gång läste att improvisationsteater spåddes bli "the next big thing", och så kanske skedde, jag vet inte. Eftersom jag aldrig skulle våga göra något sådant själv har jag valt att stå vid sidan om hajpen. Ställa sig upp, harkla sig och spela med; försvinna in i en annan värld för en stund, gå upp i en i stunden påhittad karaktärs personlighet så mycket att allt det andra, verkligheten, tycks suddas ut - nog låter det lockande. Som tonåring lät jag hellre litteraturen sluka och ägnade mig åt första klassens Tolkien-eskapism i flera år, innan jag insåg att det faktiskt existerade andra författare. Jag var en sådan där fantasy-nörd som höll mitt nördande för mig själv, trots att jag ibland kunde fantisera om att traska ner till min lokala sci fi-bokhandel för att fråga gänget i hemmagjorda alvkappor om jag kunde få hänga med dem ut i dungen nästa gång det vankadas lajv, trots att jag ibland kunde undra om det inte skulle vara kul, kanske till och med än mer uppslukande, att leka hob i stället för att läsa om hober, trots att jag alltid tvingade med familjen till medeltidsveckan på Gotland, för att i sneakers och luvtröja agera passiv betraktare. Det blev aldrig något av det, och så här i efterhand kan jag ångra att jag inte gick all in. Jag skulle ha passat bra som hob.

Å andra sidan slår det mig ibland att allt det här, verkligheten, på sätt och vis är som en enda stor, och gruvligt långdragen, improvisationsteaterpjäs. I samtal med den söta killen i rökutan (med intresserade rösten), i samtal med arbetsgivaren över telefon (med seriösa rösten), i samtal med läraren efter det på grund av "omständigheter" missade seminariet (med ursäktande rösten). Ständigt.

Det är bara att luta sig tillbaka och låta sig föras med.

Matilda Källén, redaktör

Gyckeln #2 2011.

Gyckeln är Kalmar nations medlemstidning. Den utkommer med 1400 exemplar tre gånger per termin och trycks hos Trycksaksmäklaren. Det här är det andra numret vårterminen 2011.

Ansvarig utgivare: Arvid Gynnå

Redaktörer: Matilda Källén och Frida Ericsson

Skribenter: Christopher Dietz, Maksim Milenkovic, Matilda Källén, Ia Appelberg, Sofia Hedberg, Marcus Alvtegen

Fotografer: Anna Sturesson, Sofie Johansson, Christopher Dietz

Illustratörer: Tuva-Li Peter, Sofie Johansson

PS. Visste du att det förra året importerades närmare 3000 ton skalade cashewnötter - ett som vi alla vet ypperligt snacks till bland annat öl - främst från Vietnam och Indien, enligt SCB?

ILLUSTRATION Sofie Johansson

JJ förändrar världen

TEXT Maksim Milenkovic

Den 26:e mars spelar den mytomspunna popduon JJ på Själén på Kalmar nation. Möt ett band som ogenerat beskriver sig själva med orden "WE THE BEST", vill förmedla liv och driv, och undrar vad som försiggår i intervjuarens huvud.

Häromåret slog de igenom som ett identitet-slöst band med singeln jj n° 1. Samma år släpptes det kritikerrosade debutalbumet jj n° 2 som fick musikfantasterna att sukta efter mer. I samband med det andra albumet, n° 3, fick den fridfulla och sagolika musiken två ansikten i form av Joakim Benon och Elin Kastlander. Popduon har sedan dess hunnit turnera runt om i världen med The XX, vara förband åt Miike Snow och bli bokade till en rad sommarfestivaler. Den 26:e mars infinns de sig i vår kära studentstad för en spelning på Själén, Kalmar nations klubb. Gyckeln fick en pratstund med JJ, bandet från Göteborgstrakterna som tycks upprätthålla en hemlighetsfull och mystisk image trots identitetavslöjandet.

Innan deras sanna jag trädde fram beskrevs JJ som ett av Sveriges – om inte världens – mest mystiska band. Fåtal intervjuer, okända identiteter, och inga liveuppträdanden. Ändå har de med facit i hand

lyckats få en enorm spridning, en spridning som Joakim inte är sen att kommentera: "Någon sa till någon som sa till någon som sa till någon, och om det fortsätter så här så vet väl alla snart: att vi är lätta som fjädrar!" Elin menar dessutom att snacket om deras okända identitet är ett påhitt: "Jag gav allt jag kunde, det kommer jag ge tills döden skiljer oss åt". Det är inget fel på självkänslan heller. När jag ber dem beskriva bandet med tre ord enas båda om "WE THE BEST".

På frågan om de kan berätta lite om sina liv och vilka de egentligen är möts jag av odefinierade svar som driver mig till vansinne. Joakim menar att han är allt och ingenting, Elin att hon är "ett sovande monster som har vaknat. Jag skrämmer människor, oftast med kärlek och sorg. Jag är besatt av att dela en värld med alla, där respekt och välvilja driver människan".

"Det är aldrig för sent att göra sin egen revolution. Om den är för sig själv, sina vänner eller för sitt land är samma sak..." - JJ

Lika lite som jag begriper svaret på frågan tycks de vara benägna att ge mig ett tillfredsställande svar på hur deras respektive musikkarriärer ser ut. Joakim menar att han inte förstår frågan och Elin att den är underlig. De är dock överens om att de vill förmedla liv och driv och som övergripande budskap uppmana folk till att leva. Det är även i dessa ord som man finner svaret på vad som fick bandet att börja sin resa: "En besatthet av att inte bara överleva utan att även leva. Känna."

Exakt hur paret träffades berättar inte historien men enligt Joakim var tur den avgörande faktorn. "Samma planet, samma land, samma kommun, samma skola, samma vänner." Och tur är väl det. Tillsammans har man nämligen lyckats skapa en särpräglad musik med en skön balans mellan gammalt hantverk och utforskade hybrider av pop. Förutom den sedvanliga gitarren återfinns stråkar, synthslingor, afrikanska trummor, flöjter, munspel, harpor och ekande pauser. Slutprodukten blir som ett oskrivet sagoslut med ett lågmålt men hypnotiserande ljud. Man får därför svårt att svälja det faktum att musikprocessen tycks vara improviserad. "Vi trycker på spela in-knappen och sen blir det som det blir." Inspirationskällorna är många men Elin poängterar att det framförallt är Joakim och hennes hund Gisslan som får igång tankarna. "Något annat vore oundvikligt", menar Joakim. Liksom majoriteten av all musik är den politiskt präglad, mer än så vill man inte säga.

Karaktäristiskt för JJ:s skivomslag är att de pryds av blod, en symbolik som Elin menar är enkel att förstå: "Mitt blod är ditt blod". Joakim konstaterar för egen del att Let Them och Kills pryds av två sovande änglar och att de i sin tur till stor del består av blod, precis som väldigt många andra. Mer oklar är bakgrunden till cannabisbladet som smyckar debutalbumet. När jag frågar hur de tänkte där svarar Joakim att han inte tänkte och undrar vad som försiggår i mitt huvud. Elin instämmer: "Jag vet inte, det är vackert, inte sant?"

Änglar, blod och cannabisblad i all ära, men en annan sak som förbryllar är låten Into The Light där man i slutet kan uppfatta en euforisk italiensk fotbollskommentator beskriva Zlatan Ibrahimovics frammarsch på planen. Joakim hälsar att inspelningen är hämtad från den avgörande ligamatchen mot Parma 2008. Ibra hade just återhämtat sig från

en kronisk knäskada och gjorde båda målen när Inter vann med 2-0, och därmed kammade hem sin tredje raka Scudetto. "Det finns ingen grej med Z, inte heller ord", säger Joakim. Det är ett uttalande som känns väldigt appliceringsbart på JJ:s musik. Att den har förändrats sedan första albumet är det nog inte många som ifrågasätter men utvecklingen är inget som Joakim skulle vilja beskriva, en uppfattning som delas av Elin. "Det känns otroligt onödigt".

I början av året släppte man en mixtape med namnet Kills där det experimenteras med instrumentaler från bland annat Robyn, Kanye West och M.I.A. Utöver detta säger Joakim att existensen av samplade låtar i musikarkivet är så gott som obefintlig. "Det är inte många. Ecstasy är en version av Lil' Waynes Lollipop och honom uppskattar jag verkligen".

JJ har mycket för sig just nu och nya artistsamarbeten är att vänta. Än så länge förblir dessa hemliga men JJ lovar en sak: "Världen kommer att smälla av". Något tredje album lär dock dröja. I väntan på stormen får vi nöja oss med diverse spelningar och festivaluppträdanden, bland annat på Knarrholmen i Göteborg. Vad gäller Uppsala så är det inte första gången popduon är här och det lär förhoppningsvis inte bli den sista. "Vi älskar staden innerligt!" säger Joakim och fylls på av Elin som associerar staden till The Game, cyklar och Diamanda Galaz.

När intervjun lider mot sitt slut väljer JJ att fördjupa sina filosofiska tankar och dela med sig av deras syn på världsutvecklingen, hur denna kan påverkas. "Det är aldrig för sent att göra sin egen revolution. Om den är för sig själv, sina vänner eller för sitt land är samma sak. Alla har ansvaret att följa sitt hjärta som kommer leda oss på vägen genom vår tid på jorden och ut i evigheten. Om man inte har något att leva för måste man finna någonting att dö för. Vi förändrar världen genom att bara finnas till, hela tiden, du med! HELA TIDEN! Det är så fantastiskt! Forza!"

Revolutionen börjar den 26:e mars på Kalmar nation. Kliv in i dimman och lyssna på musik som får allt det negativa att lämna kroppen. Musik för själen, på Själén.

Biograf med anor

TEXT Sofia Hedberg FOTO Sofie Johansson

De flesta Uppsalastudenter, nya som gamla, kommer efter en viss tid vid universitetet oundvikligen att finna sig själva inplacerade i en ständigt återkommande vardag. Har man valt att läsa ekonomi går den dagliga resan till Ekonomikum, där man varje dag placerar cykeln i det där parkeringsstället som möjligen inte är närmast ingången, men där man åtminstone slipper trängas med den där leriga mountainbiken som på något sätt hinner före en varje dag. Sitter man hemma på kvällen och får ett telefonsamtal från en kompis som känner sig sugen på lite öl och kvällshäng går man den bekanta, invanda vägen till favoritnationen, där man som vanligt beställer en Newcastle och intalar sig själv att "jag provar något nytt nästa gång". Men vem kan klandras för ett sådant beteende? Vardagen är definitivt oundviklig, hur lite man än vill erkänna det. Men vill du göra en avstickare från din vanliga gångväg kommer här ett värdefullt tips: Slottsbiografen på Nedre Slottsgatan, precis nedanför Carolinabacken. Undviker man gärna trängseln och det klubbiga golvet på de diverse SF-biografer som finns i stan kan Slottsbiografen fungera som en mysig tillflyktsplats. Här kan du se filmer i samma rum som den gamle uppsalabon Ingmar Bergman som liten parvel såg sina allra första matinéer. Lokalen är något alldeles extra: när den stod klar 1914 var den dekorerad efter inspiration från medeltidens arkitektur och kyrkmålningar och även om lokalerna restaurerats flera gånger lever den ålderdomliga atmosfären kvar, och bidrar till biografens karaktär och stora kulturella värde. Fortfarande påminner filmsalen mer om en teaterlokal med sin annorlunda inredning, och även om man kan behöva en kudde till de gamla träsitsarna längtar man definitivt inte efter de tuggummistämplade stolarna andra biografer erbjuder.

Även om Slotts inte alltid har ett fullspäckat program är det värt att hålla på koll vad som kommer skall; skriver du upp dig på deras e-postlista hör de av sig när nästa stumfilm (!) visas. Biografen byggs från början för att visa just stumfilmer, och ett

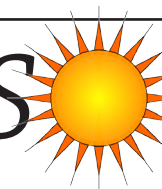
Stifta bekantskap med parveln Ingmar Bergmans tillhåll, stumfilmskännarens smultronställe och en uppsalapärla bortom det invanda.

flertal har även visats under senare år – självklart då ackompanjerade av musiker som spelar live i salongen. Såklart finns det även alternativ för dem som föredrar en senare form av film; i mars hålls till exempel den nionde kvinnofilmfestivalen i samband med internationella kvinnodagen, då filmer som följer temat visas av arrangören Kvinnor för fred. Uppsala filmstudio har en spännande blandning av filmer på vårens schema, bland annat kan du se den klassiska Hitchcock-filmen Psycho den 23:e mars och ungefär en månad senare den mer moderna Liftarens guide till galaxen. Missa heller inte möjligheten att se utvalda ryska filmer under festivalen Kinorurik som startar den 23:e mars. Skulle det nu ha väckts en liten låga av intresse, en vilja att avvika från den oundvikliga vardagen, råder jag dig att besöka biografens hemsida, <http://www.slottsbio.com>, och ta reda på mer, för visst vore det synd att förbise en av Sveriges äldsta, och kanske Uppsalas bästa biograf?

Andra sidan Solsidan

TEXT Matilda Källén

68 361 människor gillar fansidan "Ove Sundbergs min när han står och kollar in genom fönstret i regnet" på Facebook. Det säger något om hur galet populärt TV4:s humorprogram Solsidan, i vilket Ove Sundberg är en av de populära karaktärerna, har blivit bland det svenska folket. Hur kommer det sig att programmet har blivit så populärt? blir genast en relevant fråga. Någon som tror sig ha ett svar är Ulf Kvensler, 43-årig Enskebo tillika en av manusförfattarna till serien – liksom, föga förvånande, gammal 1Q på Kalmar nation:

- Folk verkar gilla karaktärerna. Vi kunde aldrig drömma om att Solsidan skulle bli en sådan succé som det blev. När vi jobbade med första säsongen hade vi som uttalad ambition att den skulle gå så bra att vi fick göra en säsong till. Och då hade vi vissa nyckelord vi tänkte på: igenkänning, nuskänsla, de där små detaljerna som är på pricken, till exempel märket och priset på ett barnvagnstillbehör, inte sit-com, dialogen skulle kännas mera trovärdig än punchline-orienterad, och inte grabbigt – men andra får väl bedöma om vi lyckats där.

Ulf skrev in sig på Kalmar nation höstterminen -86, direktimporterad från Blekinge. På den tiden uppfattades Kalmar allmänt som lite flummig; "jazznationen", minns Ulf.

- Jag bodde i toalettpalatset, St. Johannesgatan 19, i hörnrummet på första våningen. Många nätter har man vaknat av grälände par på väg hem från nationerna...

Efter ett par år som kalmarit blev han aktiv på nationen, bland annat som sånganförelse, barmästare och, hösten - 91, 1Q.

- Jag hade pluggat färdigt våren -91 och då var arbetsmarknaden rätt kass, så en baktanke med att söka 1Q-jobbet var att hålla på med det ett år, så skulle nog arbetsmarknaden vara bättre sen. I själva verket gick jobbläget från dåligt till katastrof. Så kan det gå.

Han minns att Kalmar nations image förändrades en hel del under hans år i Uppsala. Nationen gick från att vara en liten och mysig "jazznation", till att ha en verksamhet satt på paus medan det nya nationshuset byggdes, till att överge jazzen i förmån för projektet Kalmar Rockklubb, som drogs igång då Ulf satt på 1Q-posten.

- Styrelsen ansåg att vår tänkta slogan "riktig

musik - riktiga människor" var rasistisk... Rockklubben gick bra och efter en termin lade sig de värsta konflikterna. Några år senare tog andra vid och utvecklade rockverksamheten flera nivåer till. Någon gång i mitten på 90-talet skrev Po Tidholm i DN att Kalmar nation var en sådan scen som man skulle önska fanns i Stockholm.

En aspekt av studentlivet som Ulf Kvensler särsilt uppskattade, och som kom att betyda mycket för hans senare yrkesliv i underhållningsbranschen, var studentspexen. Han berättar att när spexet Karl XII sattes upp på nationen hösten -90 tändes gnistan som senare avgjorde hans karriärsval.

- Spexvärlden var en bra skola för mig och mina vänner i Humorator, bland andra Henrik Hjelt, Micke Tornving och Mattias Konnebeck. Det var ganska naturligt för oss sen att börja göra sketcher och uppträda för publik.

När det kommer till humor, och frågan om det kan sägas finnas en speciell "studenthumor", konstaterar Ulf att det nog egentligen bara finns två sorters humor: tråkig, och rolig.

- Kruxet är att alla drar gränsen olika.

Att han själv har lyckats vara rolig är det få som ifrågasätter. Men även om Ulf har skrivit en hel del komedi – förutom till Solsidan har han bland annat skrivit till En ängels tålmod, c/o Segemyhr och filmen Bröderna Karlsson som hade premiär i fjol – finns även andra ambitioner; i skrivande stund håller han på med en dramakomedi till SVT Göteborg samt en av de nya Liza Marklund-filmerna, som han ska regissera.

- Det är en tv-deckare vilket känns skitkul för mig eftersom jag inte regisserat något sådant förut. Det är roligt att prova på något nytt. Jag har också flera idéer till thrillers i huvudet, så kanske att jag omedvetet börjar längta bort från komedi lite.

Inspiration hämtar Ulf i mycket från andra manusförfattare, som Aaron Sorkin och Larry David, och drömmålet med manusförfattandet och regisserandet är att "göra riktigt bra grejer som folk kommer ihåg om tio år också".

- Priser som Emmy eller Oscar kan man inte ens drömma om. Dessutom är det sällan de vinnande filmerna och serierna som folk minns tio år senare.

BEER

TEXT Marcus Alvtengen

Jag skulle absolut inte vilja hävda att jag är någon konnässör när det kommer till öl, utan snarare en entusiastisk gourmand. Varför är jag då här och svamlar? Jo, för att jag anser att denna gyllene dryck besitter en mycket större potential än vad de flesta anar. Bland det följande dravlet med bokstäver har jag som ambition att lägga lite drycknyttig kunskap på er.

Så vad är egentligen öl? Denna till synes simpla dryck, som i grunden bara består av fyra ingredienser, finns i tusentals olika färger och smaker. Vi kommer här att ta en närmare titt på de tre huvudkategorier som finns, dessa delas upp efter hur jäsningsprocessen har gått till. Vi har överjäst, underjäst och spontanjäst öl, eller som de kallas i folkmun: Ale, Lager och Lambic. Namnen syftar inte till hur länge ölen jäser, vilket man lätt kan tro, utan snarare till vart jästen hamnar när processen är klar, det vill säga i botten eller på toppen i jäskärlet. Vi kommer nu att ta en närmare titt på de olika huvuddragen hos dessa familjer. Let the teaching begin!

Lambic

Vi ska börja med en närmare titt på den äldsta av ölsorterna, den spontanjästa. Det var så det började för mer än 6000 år sedan. Idag finns denna uråldriga ölsort nästan uteslutet i Belgien, där luften innehåller tillräckligt mycket jäst. Det som gör den här ölen ovanlig och väldigt spännande är att jäsningsprocessen tar uppåt ett år och ibland mer att genomföra.

Ale

Den andra kategorin är den kanske rent tekniskt

bredeste, alen. Den här gruppen är inte produktionsmässigt störst, utan är den som har flest underkategorier. Man brukar ofta tänka sig att en Ale måste vara mörk, men så är inte fallet, färgen beror på vilken maltsort som används. Här hittar man allt ifrån den matiga Stouten till den bittra IPA:an och den fruktiga veteölen.

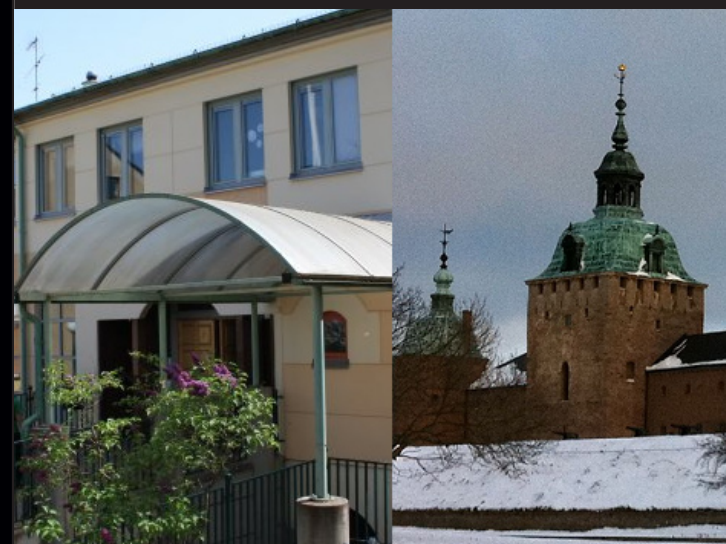
Lager

Sist, men så lång ifrån minst man bara kan komma: Lagern. Denna 'nykomling' har tagit världen med storm sedan sin entré för 160 år sedan och utgör nu mer än 90 % av all öl producerad i världen. Lagern är så mycket mer än en stor stark, den har ett vitt omfång av utföranden, den kan smaka både som en enkel Pripps eller en Brooklyn lager som påminner lite om att suga på ett järnrör. De olika lagerölen brukar överlag var lätta till smaken, lukta mer malt än humle och ha en liten beska. Jag tänker inte säga vad som är gott eller vad man skall köpa, men jag tänkte avsluta med några tips: Köp öl på flaska, det har mindre påverkan på smaken. Leta efter roliga etiketter, konstiga flaskor eller spännande länder. Drick den finaste ölen i början av kvällen. Och framför allt, våga prova något nytt!

Förslag?

- Pub Kronan strävar efter att ha ett så intressant sortiment som möjligt. Den som har förslag på vad som kan tas in gärna får höra av sig till 3Q!

KRYSSMAKERSKORNA PRESENTERAR: Kalmarkorsord

UTGÖR BETYG I UNT		BÖR ELEV GÖRA SIN	TRÄFFPUNKT FÖR MUSIK-ÅLSKARE	ENGELSK ANNA LUFTORD	
TANDLÅKARE OCH DJ					
POPPIG LIVEKLUBB					
DRAGDJUR					GJORDE RYTTAREN
DANSDJUR					
MYSSTUND MED HUSDJUR	RADIOAKTIVT ÄMNE	MINNESOTA		ORD SOM SVÄRS MAT FÖR GAM	
ÖST-KLUBB		PLATS FÖR KÖTTFRITT	DIGITAL KANELBULLE	SÄTT ATT KYLA	KLASSISK KALMARKLUBB LÖDDRIG TVÄTT
		ÄR HÄMDEN?			
GNAT				STRANDAKTIVITET	
DRAR PÅ SPÅRET				ÄMNE I FOSSILGAS	
			STRECKKOD		KVÄVE
			FÖR EKA FRAMÅT		VALROSS
FRANSK FILMFÄRG				PRATAS I MADRID	
				ORANGE FRUKT	
VÅRT LÄN	ÄGER NÖRD MUSIK PÅ?	GRÖNSKAR I ÖKEN		NÄSTSIST	RYMDGENRE MED FI
		ARGENTINA		OSTDJUR	INVÄNDNING
CENTRUM I VÅR HEMBYGD					ORKAR GÖRA NÅGOT
FRANSK ELECTRODUO			MISS I SKOTT	YTMÅTT	PÅ SPANSK BIL
FOND FÖR PENSION			BABA MED RÖVARE		KALIUM
	SVERIGES ARKITEKTER	NAKEN		HÖRS MED BRAK	
		KYRKANS UNGDOM		DIETMETOD	
					URAN
					GRANNE I ÖST
					BONDS CHEF
HJÄRN-DOKTOR					
LÄTTMETALL-PLATTA					

Kryssmakerskorna Lidia och Maria nås på kryssmakerskorna@gmail.com. Lösningen presenteras i nästa nummer av Gyckeln.

Being an international student and being culturally aware are considered by many to be mutually exclusive concepts. One culture has essentially been abandoned, leaving a gap in which another could be embraced. Although this sounds simple enough, deciding how to discover Swedish culture can be rather difficult in practice.

Common sense would suggest that Sweden is most easily accessed with a native – they can speak the language and (for the most part) know their way around. But whilst the stereotype that Swedish students are difficult to befriend doesn't apply at Kalmars, even friendly Swedes can lack the incentive to 'discover' a culture that they're already accustomed to.

Hence why international students are drawn together – their Swedish may be bad, but they are united by ignorance and enthusiasm. Yet even the best intentions can wither (especially in the winter); so whilst I by no means claim to have 'discovered' Sweden, I'd like to offer some basic tips on how to avoid becoming 'Eurotrash' in Uppsala:

The most obvious place to start is Uppsala slott (our very pink castle). This plays host to the konstmuseum, which displays several art exhibitions and offers free entry to students. The University Art Collection from the 13th-19th Century is on show upstairs, but the contemporary collection on the ground floor arguably offers more insight into the city (for example the fantastic Boderland by Uppsala graduate Anna-Karin Brus, in which

a fantastical scene is imagined before a recognisable backdrop). Also worth a visit is the Upsala-Ekeby exhibition, which is ideal for anyone who's potty about ceramics (or alternatively Flogsta residents who've been confused by the rotating 'UE' sign).

Before moving to Uppsala I was aware of the world-renowned August Strindberg and Ingmar Bergman, and thanks to the Stadsbibliotek on Svartbäcksgatan I have been exposed to more of their work. After obtaining a library card at the main desk (without charge), I was granted full access to Uppsala's city library. The extensive collection includes literature by Strindberg, who briefly studied Modern Languages and Political Science at Uppsala Universitet in the 1870s (having failed his preliminary examination in Medicine a few years earlier); as well as films and screenplays by Bergman, who was born and raised in Uppsala – and indeed is said to have seen his first film at the beautiful Slottsbiografen (see page 5).

Meanwhile a more recent discovery, the artist Bror Hjorth, spent his final days in Uppsala in the late 60s. A decade later his house on Norbyvägen (within walking distance of both Blåsenhus and Engelska Parken) was transformed into a museum dedicated not only to his work, but also to temporary exhibitions of those he inspired. Admission is free on Fridays, and whilst you may not think you are familiar with Hjorth, the distinctive and ubiquitous nature of his work (for example this sculpture (->) outside Uppsala centralstation) could suggest otherwise.

Raised Highbrows

TEXT/PHOTO Christopher Dietz

"Hence why international students are drawn together – their Swedish may be bad, but they are united by ignorance and enthusiasm."

När något trivialt blir omvälvande

TEXT Ia Appelberg

"... det finns ju faktiskt större knäppskallar än jag där ute."

Jag läser för tillfället Professionell Svenska A, och häromveckan fick vi en typisk uppgift som avslutning på en delkurs; reflektionsuppgiften. Men det handlade inte om att utvärdera uppgifterna och föreläsningarna, utan vi skulle utvärdera oss själva. Vi hade två val: att reflektera över vår personliga utveckling som skribenter, eller, om vi ansåg oss inte ha utvecklats alls (?), så skulle vi helt sonika skriva om vår typ av stil. Undertecknad har ju ändå levt några år vid det här laget så jag valde den episiska självreflektionen. Vad jag inte visste var att den här simpla och harmlösa uppgiften skulle sträcka sig längre än klassrummet och att jag omedvetet skulle tillämpa den här självreflektionen på min person i allmänhet.

Efter noggranna studier och observationer kan jag nog konstatera att självinsikten är ganska stabil; här finns inga visioner om att jag skulle vara varken mer eller mindre än vad jag är, och jag verkar i allmänhet ha förstått hur jag själv fungerar. Däremot uppfattar man saker på ett annat sätt när man går djupare än man gjort innan. Ting och beteenden som inte framstod som så farliga förut känns absurda och helt vansinniga när man börjar dissekera dem. Ta följande:

Jag, precis som många andra människor, ser till att TV och liknande är avstängt när jag ska gå och lägga mig, samt när jag ska gå någonstans (jag tror att beteendet ligger kvar från när ens föräldrar skrämde en med att hela huset skulle brinna ned om någonting var på). När man säger det sådär låter det inte så farligt. När man ser till hur uppgiften utförs blir läget ett annat; i köket tittar jag först på alla vridstycken på spisen och ser till så att de två första står på o, den tredje är av, och de tre sista står på o. Sedan känner jag på de tre spisplattorna för att vara säker på att de är kalla och alltså avstängda. Sedan tittar jag på fläktlampan samt de två bänklamporna ovanför diskbänken för att försäkra mig om att de är släckta. Detta åtföljs av att kyl- och frysdörrarna trycks till så att de verkli-

gen är stängda. Sist men inte minst trycker jag till köksfönstret 10 gånger så att det också är stängt. Här skulle man kunna tro att det är över, men det finns ju fler saker att dubbelkolla. Efter köket kommer hallen, som i förhållande till det förstnämnda går riktigt fort. Jag vrider på låsmekanismen på dörren och vrider ytterligare fem gånger åt samma håll, för att sedan försöka öppna dörren 10 ggr för att försäkra mig om att den är låst. Detta åtföljs av 10 sekunders stirrande genom titthålet (man vet ju aldrig eh?). Så kommer jag till vardagsrummet där jag börjar med att stänga av huvudkontakten som ger ström till TV, förstärkare, Tvix, tv-spel och dylikt. Sedan går jag till balkongdörren och trycker in handtaget, varpå jag rycker i dörren 10 gånger för att försäkra mig om att den verkligen är stängd (vi bor längst ned så återigen: man vet ju aldrig). Sedan kikar jag på förstärkaren, TV'n, Boxern, den stora huvudkontakten samt en lampa som står på tv-bänken, och detta görs för att dubbelkolla att ingen av deras "på"- lampor lyser. Sedan ser jag till att jordglobslampan som står på skrivbordet är släckt, samt att datorskärmen är avstängd (inte blå som när den är igång, inte röd som när den är i viloläge, utan svart och avstängd). Nämnade jag förresten att jag måste känna på någonting 10 gånger efter varje rum? Detta fyller det klyftiga syftet att om jag går iväg och börjar fundera "var det verkligen idag som jag gjorde alla de här sakerna? Var det inte igår?" så kan jag minnas vad jag kände på och tänka "det var idag, jag kände på nyckeln. Igår var det ju lampknappen".

Hela denna procedur genomförs varje kväll innan sängdags, samt varje gång jag ska gå någonstans, och tar cirka 10 till 15 långa minuter. Men denna läskiga, och smått sinnesförvirrade, historia till trots skulle jag gärna vilja påstå att jag, enligt samhällets benämning, är relativt "vettig". Det är bara det att jag inte gärna vill att någon ska komma in och mörda mig i sömnen, det finns ju faktiskt större knäppskallar än jag där ute.

TEXT Matilda Källén FOTO Anna Sturesson

Spänningen stiger! På Landskapet den 29:e mars ska två essentiella poster på Kalmar nation fyllas: 1Q-posten och 3Q-posten. Här är kandidaterna.

1Q-kandidat: Karin Frithiofsson

Kalmar nation har fått se mycket av östgöten och logopedstudenten Karin Frithiofsson, 24, under de senaste åren. Sedan hon skrev in sig i maj 2008 har Karin tillskansat sig en hel hop erfarenhet av nationsrelaterat arbete. Likt många andra före henne inledde hon sin Kalmarkarriär som klubbverkare, vilket snart följdes upp av två terminer som reccheförman. I sin roll som tidigare bibliotekarie hade hon ansvar för nationens böcker och i vår är hon såväl kammarskrivare som nyinvald suppleant av styrelsen. Ämbetena har varit många och olika, vilket har gett Karin en bred bakgrund som hon tror kan komma väl till pass i arbetet som 1Q. Det tidigare engagemanget är också orsaken till varför Karin nu kandiderar:

- Jag känner att när man har varit med länge, och varit aktiv och engagerad, så blir man allt mer intresserad av att jobba med nationen mer långsiktigt, berättar hon. Hon menar att det långsiktiga tänket blev viktigare i och med avskaffandet av kårobligatoriet; nu handlar det mer än någonsin om nationens utbud.

- Det har gått väldigt bra för Kalmar de senaste åren, och det är något som jag som 1Q vill förvalta. Jag vill fortsätta på den linjen och se till så att vår populära pub- och klubbverksamhet fortsätter hålla god kvalitet. Hellre än att själv vara den kreativa idésprutan så vill jag plocka upp idéer som kommer från medlemmarna och hjälpa dessa att komma igång med projekt. Jag vill också ta vara på påbörjade projekt.

Att det är som just 1Q Karin vill förvalta nationens intressen beror på att hon känner att den kuratorsposten passar henne bäst, då hennes intresse för ekonomi inte är lika långtgående som hennes känsla för att organisera.

- Jag gillar att styra och ställa, är metodisk och ganska lugn till sättet. Det krävs mycket för att jag ska bli uppstressad.

Genom sin utbildning till logoped har hon dessutom fått lära sig att verkligen bemöta människor.

- Utbildningen handlar om mänsklig kommunikation. Jag har lärt mig att lyssna.

När det kommer till de utmaningar som arbetet kan föra med sig menar Karin att de kan vara utvecklande.

- Som 1Q är man i skottgluggen för all kritik och man tar det nog personligt till en början. Det något jag kommer att lära mig behandla.

När hon får frågan om hur hon ser på sin relation till Kalmar nation, funderar hon en stund, och svarar:

- Det är högt i tak här. Här kan alla hitta en plats, här är det ingen som dömer.

3Q-kandidat: Mikael Gustafsson

Före detta Göshultsbon och tvättäktä smålänningen Mikael Gustafsson, 21, studerar till lärare för låg- och mellanstadiet, älskar mat och har varit med i Kalmar nation sedan höstterminen 2009. Redan första dagen som nationsmedlem tog Mikael sig ett snack med dåvarande 3Q och kunde strax börja sin nu gedigna Kalmarkarriär som klubbvärd. Sedan dess har han varit sexmästare, reccheförman och uthyrningsansvarig.

Varför vill du bli 3Q?

- Jag tycker jättemycket om mat och är gammal kock i grunden. Att vara 3Q verkar extremt roligt och lärorikt, och jag har fått mycket tips från folk med erfarenhet av arbetet.

Hur kommer du att förvalta verksamheten om du blir vald till 3Q? Idéer, förändringar?

- Jag skulle vilja styra upp pubmaten lite, få lite rullans på det hela och kanske få in mer sallad och fisk på menyn. Visst går det bra för Kalmar, men man kan inte gå i samma banor jämt.

Varför tror du att just du skulle passa bra som 3Q?

- För att jag är väldigt lugn av mig vilket är viktigt i det här jobbet. Hela mitt framtida yrke går ut på att vara ledare, på att ta hand om barn – och att ta hand om puben går ju ut på att ta hand om klubbverket.

Vad hoppas du lära dig om du blir vald?

- Jag tror att jag kommer att bli bättre på att vara i ledarroll, på att vara chef över många.

Vad kommer att bli den största utmaningen?

- Allt är en utmaning, men det är inget som jag tror kommer att bli övermäktigt. Som jag brukar säga: "i motgångar provas styrkan".

Vad är Kalmar nation för dig?

- Mitt andra, eller kanske första, hem. Här har jag träffat några av mina absolut bästa vänner. Det är charmen med Uppsala, att man inte är så bunden till vad man pluggar här utan får träffa människor från alla inriktningar på nationerna.

Vad gör du när du när du inte springer runt och är viktig på nationen?

- Att laga mat är alltid kul. Och så går jag mycket på gasque, och det blir mycket pubhäng.

3Q-kandidat: Erik Andersson

25-åriga datavetenskapsstudenten Erik Andersson, med rötterna vid Ölandsbron, gick med i Kalmar nation 2006, och blev efter en passiv termin "ruggigt aktiv", som han själv uttrycker det.

- Min granne var fikavärd, jag blev aktiv - och sedan gick det utför.

Fikavärd blev till klubbvärd och sedermera hemsideförman. Erik betonar att trots att han inte har haft alla officiella poster på nationen så har han genom att vara aktiv länge snappat upp det mesta.

Varför vill du bli 3Q?

- Jag känner en brinnande passion för restaurangverksamheten och har med tiden fått så pass bra koll på vad 3Q-posten innebär att jag känner mig klart redo. Det verkar helt enkelt vara den roligaste posten.

Hur kommer du att förvalta verksamheten om du blir vald till 3Q? Idéer, förändringar?

- Saken är den att vi har sett att vad vi än gör här så funkar det uppenbarligen. Det är inte så mycket som jag hade tänkt ändra på, eventuellt småsaker på menyn. I dryckesväg tänker jag att omväxling förnöjer och tror på ett varierande utbud.

Varför tror du att just du skulle passa bra som 3Q?

- Jag vet hur man får pli på klubbverkare. När jag väl påbörjar något avslutar jag det, jag är ordningsam, förutom på mitt eget rum, och har lätt för att lära ut.

Vad hoppas du lära dig om du blir vald?

- Dels mycket rent administrationsmässigt, men också personligt. Som kurator får man mycket ansvar och därför kommer jag nog att bli mer självsäker.

Vad kommer att bli den största utmaningen?

- Förmodligen övergångsfasen, de första två, tre månaderna. Om jag blir vald kommer jag att bosätta mig på Elins kontor och lära mig allt hon kan.

Vad är Kalmar nation för dig?

- Min Uppsalafamilj. Här får man vara sig själv. Jag stormtrivs!

Vad gör du när du när du inte springer runt och är viktig på nationen?

- Håller på med datorer, sport och musik. Jag spelar gitarr, även om Spela inte har fått se något av mig än – det kommer!

3Q-kandidat: Anna Bennet

Skåningen Anna Bennet, 22, växte upp på de skånska slätterna och för höstterminen 2008 norrut, dels för att börja plugga till landskapsarkitekt, dels för att, viktigast i sammanhanget, skriva in sig på Kalmar nation.

- Kalmar kändes mest "jag", med sin vegetariska mat, sin musik och sina helt underbara människor.

Efter att mestadels ha smugit runt i byggnaden under sin första termin som nationsmedlem, blev Anna en del av klubbverket terminen därpå. Engagemanget trappades snart upp och nu finns även ämbeten som sånganföreläsare och internationell sekreterare i CV:et.

Varför vill du bli 3Q?

- Jag tror att det kommer att vara väldigt utvecklande, att jag kommer att lära mig mycket om mig själv. Kalmar har gett mig så mycket självinsikt, och nu vill jag ge tillbaka. Att vara 3Q handlar ju om att möta människorna på nationen, puben är nationens hjärta. Det känns som att det är min tid nu.

Hur kommer du att förvalta verksamheten om du blir vald till 3Q? Idéer, förändringar?

- Vad gäller förändring vill jag i första hand fortsätta som vi gör; här finns en underbar gemenskap, och folk kommer hit för att känna samhörighet. Här finns bra klubbar, bra mat, bra gasque. Jag vill finnas tillgänglig för klubbverket, lyssna på dem och underlätta för dem. Det är ju de som gör det stora jobbet.

Varför tror du att just du skulle passa bra som 3Q?

- Jag är en öppen person som har lätt för att få folk att känna sig välkomna och bekväma. Jag är rationell och noggrann. Vad gäller erfarenhet så tror jag att jag har hjälp av min utbildning där vi lär oss att vara projektledare, spindeln i nätet. Vi lär oss att se både helhet och detaljer.

Vad hoppas du lära dig om du blir vald?

- Att bli mer strukturerad, mer säker på mig själv.

Vad kommer att bli den största utmaningen?

- Att vara chef över vänner.

Vad är Kalmar nation för dig?

- En andra familj! Här finns alltid någon man känner.

Vad gör du när du när du inte springer runt och är viktig på nationen?

- Dans, kaffedrickande och falsksång.

LANDSKAP

Härmed kallas alla landsmän till Kalmar nations andra lagtima landskap 2011, den 29:e mars kl. 19.15 i festsalen. När bland en hel del annat Förste och Tredje kurator har utsetts följer en god och näringsrik sexa. Kom ihåg: man måste höja sin röst för att höras. Duktiga demokrater går på Landskap.

Formalia

1. Landskapets öppnande
2. Val av två justerare
3. Val av två rösträknare
4. Godkännande av kallelsen
5. Fastställande av föredragningslistan
6. Föregående protokoll
a. 2011-02-22
7. Upprop
8. Meddelanden

Fyllnadsval för 2011

- Ledmot av Revisionsnämnden
(2 st), Biträdande annonsackvi-
satör, Recentiorsförman

Fyllnadsval för 2010-2011

- Ledamot av Rackarnäbbets
styrelse

Stadgerevision

13. Stadgerevision, andra läsningen
14. Reglementesrevision

Övriga ärenden

15. Ev. val av hedersledamot
16. Tillsättande av jubileumskommitté
17. Övriga frågor
18. Ordet fritt
19. Slutupprop
20. Landskapets avslutande

Rapporter

9. Kuratorssrapport
10. Ekonomisk rapport
11. Övriga rapporter

Valärenden

12. Val av Förste kurator och Tredje kurator
för ht 2011 – vt 2012

Fyllnadsval för 2011 – 2015
- Proinspektor

Fyllnadsval för vt 2011
- Klubbvärd (2 st)

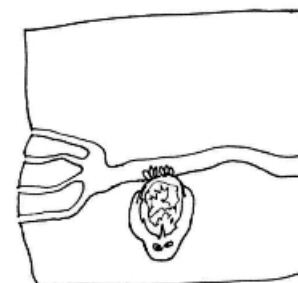

ILLUSTRATION Tuva-Li Peter

SKAPA!

(ett oskrivet blad)

Ett tomt ark. Och en deadline. Det kan vara väldigt stressande. Känslan av att man måste skapa något, vare sig det blir bra eller inte, inom en viss tid. Bara skriva, bara skapa. Vad som helst är bättre än inget. Men någonstans i stressen föds något. Utan spärar och hämningar, utan tid att tänka "det är nog inte tillräckligt bra" kan något annat få plats. Något spontant, plötsligt och oöverlagt.

Jag har hört de som menar att de flesta människor när de försöker skapa något är rädda för tre saker, att verka psykotisk, att verka obscen och att inte vara originell. Vilket skapar problem därför de flesta bra idéer är psykotiska, obscena och inte särskilt originella. Men när man arbetar under tidspress finns inte möjligheten att välja bort någon idé. Som nu, jag måste skriva det som dyker upp i huvudet. Och jag måste låta bli att vara rädd för att texten inte ska bli tillräckligt bra, eller originell. Men egentligen var det ju inte det jag skulle berätta. Jag skulle berätta om att man kan arbeta så här med teater också. Under väldigt kort tid. På ungefär fem dagar, till exempel fjärde till åttonde maj, kan man skriva, regissera, repetera och spela en pjäs.

Men då måste du vara med. Jag vill inte göra det själv, även om det också vore en utmaning. Du kanske inte vet att du alltid har drömt om att skriva manus, regissera eller spela teater, men du kanske vet att du alltid har drömt om att skapa scenografi, kostym, musik, programblad eller en videoinstallation. Det funkar också.

Men hur ska allt det här fungera undrar du. Och det är väl en befogad fundering, men svaret är inte så svårt som det kan låta. Under de kommande veckorna kommer alla som är intresserade kunna delta i workshops i manusskrivande, regi, kostym och mask, ljud och musik, skådespeleri och scenografi. Den fjärde maj träffas sedan hela ensemblen och manusförfattarna får dra lott om på vilken plats de ska sitta och till vilka skådespelare de ska skriva manus de kommande timmarna. När alla manus är färdiga lottas dessa manus ut bland regissörerna som sedan kan börja arbetet med själva pjäserna. I detta skede börjar även skapandet av musik, scenografi, kostym och allt annat runt omkring. På söndagen, alltså fyra dagar efter att manus är skrivet, kommer publiken.

Jag vågar. Vågar du?

Anmäl ditt intresse, eller ställ nyfikna frågor, på teater@kalmarnation.se.

Maria Carlsson, teaterförman

teater@kalmarnation.se

KAL
MAR
NAT
ION
www.kalmarnation.se

Posttidning B
Kalmar nation
Svartmangatan 3
753 12 Uppsala

KALMANACKA

MARS

- 18 Restaurang Smaka
- 19 Kroppkakegasque till 04
- 22 Synjuntan: Balklänningsworkshop
- 25 Restaurang Smaka
- 25 I döda destillatörers sällskap
- 26 Klubb Själén med JJ. 18-02
- 29 Landskap
- 30 Spela!

APRIL

- 1 Restaurang Smaka
- 2 Klubb Katushka!
- 3 Teater: Premiär Attraktionsvariationer.
Föreställningar sön-tis
- 4 Standup Downstairs m. Jesper
Rönndahl
- 9 Klubb Wilde!
- 16 Vårgasque till 04
- 19 Syjuntan: Sista fixet innan vårbalen
- 20-23 Påsklov
- 29 Klubb Själén
- 30 Valborg på Kalmar nation!

MAJ

- 1 Majmiddag
- 3 Standup Downstairs
- 6 I döda destillatörers sällskap
- 7 Klubb Wilde!
- 8 Teater: Skapa!
- 12 Bostadsteckning
- 13 Klubb Katushka!
- 14 Knally

VARJE VECKA

- KÖR onsdagar 19-21
- TEATER torsdagar 19-21
- FIK söndagar 12-16
- PUB måndag-torsdag 18-24, fredag-lördag
18-01

NATIONENS ÖPPETTIDER

Vardagar från 10 till pubens stängning (24) är nationen öppen för dess medlemmar. Bibliotek, läsplatser, TV, DVD och trådlöst nätverk finns att tillgå. Koden till huset finns hos 1Q eller på det hemliga stället.

